

ud paa at give en Bevilling, der er negtet ved 2den Behandling. Jeg skal tillade mig at fraraade denne Forandring fra det ved 2den Behandling Vedtagne.

Rimestad: Min ærede Kollega, Folkethingsmanden for Viborg (Klein) og jeg have i Forening med nogle andre ærede Medlemmer af Thinget tilladt os udenfor Listen at stille et Forslag, som gaar ud paa at gjentage det Forslag til en Bevilling af 400 Kr. til Medhjælp for Høiesteret, som blev udstemt ved 2den Behandling. Dette Beløb var begjæret til Besørgelse af Førelsen af Protokollen ved de skriftlige Voteringer ved Høiesteret. Dette Hverv har hidtil været henlagt til Protokollsekretærene ved Høiesteret, naaget det i sit Væsen gaar ud paa en ren Afskrift. Det, som er Protokollsekretærenes egentlige Gjering, er jo den, at nedskrive de mundtlige Voteringer, og det er af Hensyn til dette i og for sig ikke ganske lette Hverv, at man til Protokollsekretærer vælger juridiske Kandidater og det i Reglen saadanne, som tidligere have været i andre Embedsstillinger, og Førelsen af den mundtlige Voteringsprotokol er ogsaa af det Omfang, at det fuldstændig kan lægge Beslag paa hele deres Arbejdstid og Kraft, navnlig naar henses til, at Antallet af Sager ved Høiesteret, særlig de civile Sager, jo er tiltaget i overordenlig Grad i de senere Aar saaledes, at jeg eksempelvis skal anføre, at medens der i 1874—75 og 76 var henholdsvis 51, 47 og 47 Ordenssager, har der i de sidste 2 Aar været henholdsvis 87 og 110. I og for sig vilde dette Arbejde fuldkommen kunne lægge Beslag paa Protokollsekretærenes Arbejdstid og Arbejdstid. Saa længe imidlertid Førelsen af Protokollen over de skriftlige Sager, altsaa med andre Ord Afskrivningen af Votaerne i de skriftlige Sager og deres Indførelse i den skriftlige Protokol havde et mindre Omfang, og saa længe der var tilstrækkelige Kræfter blandt Protokollsekretærene, kunde det til Nød nok gaa an, at dette Hverv, hvor lidet det i og for sig egnede sig for Folk med den Fordømmelse, man søgte til Protokollsekretærer, dog henlaa under dem; men efter at i de senere Aar Forholdene have forandret sig i begge Henseender i en væsentlig Grad, er der vistnok al Grund til nu at foretage den Forandring, som var foreslaaet ved 2den Behandling. Der er nemlig sket det, at Antallet af Protokollsekretærer er formindsket fra 3 til 2 og tillige, at Voteringerne i skriftlige Sager har antaget et meget større Omfang, end det tidligere var Tilfældet. I saa Henseende skal jeg blot anføre, at medens i Aarene 1872, 73 og 74 det, som var at indføre i den

skriftlige Protokol, kun androg 309, 208 og 329 tæstfrevne Sider, var det i 1880 704, i 1881 og 82 noget over 500 og i det sidste Aar maa det antages at løbe op til henved 800 Sider. Det er altsaa forøget til mere end det Dobbelte, medens paa den anden Side, som sagt, Antallet af Protokollsekretærer er bleven formindsket med een. Der er derfor vistnok, forekommer det mig, Anledning til at bevilge dette ubetydelige Beløb til Besørgelse af Afskrivninger af de skriftlige Voteringer. Naar derimod er blevet ansøgt Hensynet til den Forbindelse, hvori dette skulde staa til Lønningslovene, saa er denne vistnok meget fjern og noget søgt. Der er jo dog ikke Tale om nogen Forøgelse i de Paagjældendes Lønninger, hverken direkte, ei heller en Gang indirekte, nemlig ved at befri dem for Hverv, som de for Betaling kunne faae besørgt af Andre, men det er jo et Hverv, som de, saalænge det henligger til dem, selv personlig maa udføre, som man ønsker at fritage dem for. Det, der er Tale om, er jo ingenlunde en Lønningsforbedring, men blot at skaffe Midlerne tilveie til Noget, som hører til, for at Rettens ordentlige Forretningssgang kan ske paa den rette Maade og i den rette Tid. — Det er maaske Hensigten, da man jo har bevilget 600 Kr. til at ophjælpe den Restance, der finder Sted, at man ogsaa for Fremtiden, for saavidt Restancer paadrages, vil bevilge Beløb til at ophjælpe disse; men det kan jo dog næppe betragtes som nogen normal Forretningssgang, at man saaledes lader det løbe an paa, at Restancer skulle paadrages, og at der saa senere skal bevilges Midler til at ophjælpe dem. Jeg haaber derfor, at man vil være tilbøielig til at bevilge dette lille Beløb, som det forekommer mig, at det vilde være smaaligt at negte til en Ret, der iøvrigt i Forhold til den Betydning, som dens Afgjørelser ifølge dens Stilling maa have, stiller saa smaa Krav til Staten, og som navnlig har netop med Hensyn til sin Medhjælpssum og Kontorholdsudgifter indskrænket sig til det mindst Mulige. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale dette Forslags Vedtagelse.

Justitsministeren (Melleman): Med Hensyn til det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand, der sidst talte, har stillet, vil jeg kun bemærke, at det skal være mig kjært, dersom det skulde blive vedtaget. Jeg stillede det, som det vil erindres, oprindelig paa Finantslovsforslaget; men da det var blevet strøget ved 2den Behandling, troede jeg ikke, det kunde hjælpe at optage det til 3die Behandling. Man maa jo med Hensyn til